

ČESKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavního soudu

Jm é n e m r e p u b l i k y

Ústavní soud rozhodl v plénu složeném z předsedy Josefa Baxy a soudců Jaromíra Jirsy (soudce zpravodaje), Veroniky Křest'anové, Tomáše Lichovníka, Kateřiny Ronovské, Radovana Suchánka, Vojtěcha Šimíčka, Davida Uhlíře, Jana Wintra a Jiřího Zemánka o návrhu **JUDr. Romana Heinze, Ph.D., ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje**, na zrušení nařízení obce Holubice č. 1/2019, tržní řád, ze dne 24. 10. 2019, za účasti **obce Holubice**, se sídlem v Holubicích 61, jako účastníka řízení, takto:

I. Ustanovení článku 3 odst. 1 nařízení obce Holubice č. 1/2019, tržní řád, ze dne 24. 10. 2019, se ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

II. Ve zbývajícím rozsahu se návrh odmítá.

Odůvodnění:

I. Rekapitulace návrhu a argumentace navrhovatele

1. Ústavnímu soudu byl dne 18. 5. 2023 doručen návrh ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „navrhovatel“) podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a § 64 odst. 2 písm. i) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), na zrušení nařízení obce Holubice č. 1/2019, tržní řád, ze dne 24. 10. 2019 (dále jen „napadené nařízení“) pro jeho rozpor s § 18 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“).

2. Navrhovatel uvádí, že podle § 18 odst. 2 písm. a) živnostenského zákona obec může (ale nemusí) tržním řádem stanovit kapacitu tržiště (počet prodejních míst) podle § 18 odst. 1 téhož zákona. Má-li obec v úmyslu kapacitu tržišť upravit, je povinna tak učinit vždy explicitně přímo v tržním řádu, nikoliv např. odkazem na budoucí úpravu mimo tržní řád, který musí obsahovat skutečné (věcné) určení kapacity; odkaz na budoucí

úpravu nelze považovat za jednoznačné vymezení nevyvolávající u jeho adresátů žádné pochybnosti či výkladové nejasnosti. Kapacitu tržiště – má-li být řádně určena – musí stanovit k tomu příslušný orgán, kterým však nemůže být obecní úřad, jako je tomu v případě čl. 3 odst. 1 napadeného nařízení.

3. Přestože je navrhovateli známo, že byl § 18 živnostenského zákona již změněn, jsou podle něj stále aplikovatelné závěry Ústavního soudu obsažené v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 27/06 ze dne 24. 3. 2009 (N 66/52 SbNU 649; 119/2009 Sb.) ohledně nutnosti předmětné úpravy přímo v tržním řádu.

II. Průběh řízení před Ústavním soudem

4. Ústavní soud podle § 69 zákona o Ústavním soudu vyzval obec Holubice jako účastníka řízení a Veřejného ochránce práv jako potenciálního vedlejšího účastníka řízení k vyjádření. Veřejný ochránce práv Ústavní soud informoval, že do řízení nevstupuje.

5. Starosta obce Holubice ve vyjádření uvedl, že funkci starosty vykonává od října 2022 a v obci jsou v nelehké situaci; mají velký tlak na administrativu, aktualizují staré směrnice a vyhlášky a v současné době řeší urgentně krizi ve školství. Současně účastník řízení pracuje i na tržním řádu obce a plánuje, že do konce roku 2023 dokončí tržní řád podle vzoru a po kontrole Jihomoravského kraje.

6. Vzhledem k tomu, že vyjádření starosty obce Holubice neobsahuje žádnou věcnou argumentaci k návrhu, nezasílal je Ústavní soud navrhovateli k replice.

7. Ústavní soud neočekával od ústního jednání další objasnění věci, a proto od něj podle § 44 zákona o Ústavním soudu upustil.

III. Dikce napadeného nařízení

8. Napadené nařízení zní (bez jakýchkoli jazykových úprav) následovně:

„Nařízení obce Holubice č. 1/2019

Tržní řád

Zastupitelstvo obce Holubice vydává v souladu s ustanoveními § 18 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, v jeho platném znění, a na základě § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v jeho platném znění, toto nařízení obce.

ČLÁNEK 1

Úvodní ustanovení

Předmětem úpravy tohoto nařízení je vymezení podmínek pro nabídku, prodej zboží a poskytování služeb mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona ¹⁾.

ČLÁNEK 2

Vymezení pojmů

1. Na území obce Holubice je prodej zboží a poskytování služeb mimo provozovnu prodejce či poskytovatele služby umožněn jen na místech stanovených tímto nařízením a v rozsahu vymezeném a uvedeném v tomto nařízení a v jeho příloze, nejedná-li se o druhy prodeje zboží, které jsou zakázány. Místa vymezenými a uvedenými v příloze č. 1 jsou prodejní místa na tržních místech.
2. Prodejní místo je místo mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona¹⁾ na tržních místech a místech pro konání trhu, na kterém se prodává zboží nebo poskytují služby na prodejním stánku, pultu nebo jiném obdobném prodejním zařízení.
3. Tržní místo je konkrétně vymezený prostor (číslem parcely, názvem ulice apod.) umožňující prodej zboží a poskytování služeb mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona¹⁾ na prodejních stáncích, pultech a na jiných obdobných prodejních zařízeních:
 - a) celoročně na jednom nebo více prodejních místech,
 - b) příležitostně na více prodejních místech při konání kulturních a sportovních akcí.

ČLÁNEK 3

Místa pro prodej zboží a poskytování služeb

1. Počet prodejních míst a jejich výměru stanoví Obecní úřad Holubice a vhodným způsobem o tom informuje prodejce a poskytovatele služeb (dále jen prodejci).
2. Prodej zboží a poskytování služeb lze provozovat jen na místech k tomu určených dle přílohy č. 1 tohoto nařízení na základě vydaného povolení Obecním úřadem Holubice a po zaplacení stanoveného poplatku dle obecně závazného předpisu²⁾. Prodejní místo bude přiděleno fyzickým nebo právnickým osobám vlastnicím příslušně živnostenské oprávnění, které je opravňuje k prodeji zboží nebo poskytování služeb.
3. Prodej zboží nebo poskytování služeb mimo provozovny v obci a mimo prodejní a tržní místa jsou zakázány s výjimkou s poskytování služeb v článku 4.

ČLÁNEK 4

Prodej zboží a poskytování služeb, na které se toto nařízení nevztahuje

Nařízení se nevztahuje na:

1. Ohlášené očkování domácích zvířat.
2. Nabídku a prodej zboží při výstavních a kulturních akcích, slavnostech, veřejných vystoupeních, sportovních podnicích nebo jiných podobných akcích.
3. Akce organizované podle zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), ve znění pozdějších předpisů.
4. Nabízení služeb podle vyhlášky č. 34/2016 Sb., Vyhláška o čištění, kontrole a revizi spalínové cesty

ČLÁNEK 5

Zakázané druhy prodeje zboží a poskytování služeb

1. Na celém území obce Holubice je zakázán tzv. podomní a pochůzkový prodej a nabídka služeb.
2. Podomním prodejem a nabídkou služeb se pro účely tohoto nařízení rozumí takový prodej a nabídka služeb, kdy je bez předchozí objednávky dům od domu nabízeno a prodáváno zboží či služby.

3. *Pochůzkovým prodejem a nabídkou služeb se pro účely tohoto nařízení rozumí prodej a nabídka služeb s použitím přenosného nebo neseného zařízení (konstrukce, závěsného pultu, ze zavazadel, tašek, apod.) nebo přímo z ruky, bez ohledu na to, zda se prodejce pohybuje nebo se zdržuje na místě.*

ČLÁNEK 6

Pravidla pro udržování čistoty a bezpečnosti

Při prodeji zboží a poskytování služeb na tržních místech jsou prodejci povinni:

1. *udržovat na prodejním místě pořádek, průběžně odstraňovat odpad i obaly ze zboží, po ukončení prodeje nebo poskytování služeb prodejní místo uklidit a odpadky umístit do nádob k tomu určených,*
2. *k prodeji a poskytování služeb užívat jen místa k tomu určena Obecním úřadem Holubice, před prodejními místy neumísťovat nic, co by znemožňovalo nebo ztěžovalo průchod zákazníků, popřípadě omezovalo schůdnost veřejných komunikací,*
3. *ponechat dopravní prostředky na tržních místech pouze po dobu nutnou pro vykládku a nakládku zboží, pokud se nejedná o prodej zboží přímo z vozidla.*

ČLÁNEK 7

Sankce

Porušení tohoto nařízení bude posuzováno a sankce budou ukládány podle zvláštních právních předpisů.³⁾

ČLÁNEK 8

Závěrečná ustanovení

1. *Kontrolu dodržování tohoto tržního řádu jsou oprávněni provádět pověřeni zaměstnanci obce, zařazení do Obecního úřadu Holubice a pověřeni členové zastupitelstva obce.*
2. *Práva a povinnosti prodejců zboží, poskytovatelů služeb a provozovatelů stanovená zvláštními právními předpisy nejsou tímto nařízením dotčena.*
3. *Toto nařízení bylo schváleno usnesením zastupitelstva obce Holubice č. 7, dne 24. 10. 2019, účinnosti nabývá 1. 1. 2020.*

*Ilona Marinčová
místostarostka*

*Petr Hanák
starosta*

1) zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon, v jeho platném znění

2) OZV č. 2/2011 o místních poplatcích

3) zákon 200/1990 Sb., o přestupcích, v jeho platném znění, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, v jeho platném znění.“

IV. Procesní předpoklady řízení před Ústavním soudem

9. V řízení o kontrole norem je Ústavní soud podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy příslušný rozhodovat o návrhu na zrušení nařízení obce. Oprávnění ředitele krajského úřadu k podání návrhu vyplývá z § 64 odst. 2 písm. i) zákona o Ústavním soudu; je však podmíněno tím, že se krajský úřad pokusil přimět obec ke zjednání nápravy

protizákonného stavu postupem podle § 125 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“).

10. Z dokumentace předložené navrhovatelem vyplývá, že podmínka uvedená v předchozím odstavci byla splněna. Dne 23. 11. 2022 byla obci Holubice doručena výzva Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „krajský úřad“) č. j. JMK 166750/2022 z téhož dne ke zjednání nápravy. Obec Holubice byla po uplynutí poskytnuté lhůty opakovaně – telefonicky i písemně – dotazována na zjednání nápravy a současně jí byla poskytnuta i metodická pomoc ve věci, přesto nebyla požadovaná náprava zjednána. Krajský úřad tudíž v souladu s § 125 odst. 1 zákona o obcích sdělením č. j. JMK 27792/2023 ze dne 17. 2. 2023 rozhodl o pozastavení účinnosti napadeného nařízení; zároveň byla obci Holubice poskytnuta další šedesátidenní lhůta ke zjednání nápravy, avšak krajský úřad od obce Holubice žádné sdělení ve věci v uvedené lhůtě, tj. do 24. 4. 2023, neobdržel. Navrhovatel proto podal návrh na zrušení napadeného nařízení ve lhůtě třiceti dnů ode dne uplynutí lhůty pro nápravu. Protože Ústavní soud neshledal ani žádný jiný důvod nepřijatelnosti návrhu, věcně jej projednal.

V. Přezkum napadeného nařízení

11. Ústavní soud při přezkumu ústavnosti a zákonnosti nařízení obce podle § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu provádí tříkrokový test [srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 24/20 ze dne 28. 7. 2020 (N 155/101 SbNU 83; 348/2020 Sb.), bod 14], v jehož rámci zkoumá:

- a) zda orgán, který napadený podzákonný právní předpis přijal, k tomu měl pravomoc a zda tak učinil ústavně konformním způsobem;
- b) zda byl podzákonný právní předpis vydán v mezích zákonného zmocnění, a nikoliv mimo zákonem stanovenou působnost (*ultra vires*);
- c) zda není dán obsahový nesoulad podzákonného právního předpisu s ústavním pořádkem nebo se zákonem.

12. Nejdříve se Ústavní soud zabýval tím, v jakém rozsahu má napadené nařízení přezkoumat. Ačkoli navrhovatel napadá nařízení jako celek, argumentačně brojí pouze proti jeho čl. 3 odst. 1. Přestože je Ústavní soud vázán petitem návrhu, a nikoli jeho odůvodněním, navrhovatel v řízení o kontrole norem nese břemeno tvrzení. Pro účely ústavního přezkumu nepostačuje toliko označení ke zrušení právního předpisu, příp. jeho jednotlivých ustanovení, nýbrž je nezbytné uvést i důvod namítané protiústavnosti [srov. např. nález sp. zn. Pl. ÚS 58/05 ze dne 8. 6. 2010 (N 120/57 SbNU 477; 230/2010 Sb.), body 22 a 24 a tam citovanou judikaturu]. Ústavní soud proto dospěl k závěru, že lze věcně přezkoumat pouze čl. 3 odst. 1 napadeného nařízení, vůči němuž se tvrzení navrhovatele vztahují. Ve zbývajících částech návrhu navrhovatel neunesl břemeno tvrzení, a tudíž je třeba tuto část návrhu odmítnout jako zjevně neopodstatněnou.

V. a) Konformita procesu přijímání napadeného předpisu

13. Podle § 11 zákona o obcích je obec oprávněna v přenesené působnosti vydávat na základě zákona a v jeho mezích nařízení, je-li k tomu zákonem zmocněna. Při vydávání nařízení jde o výkon státní správy, jehož ústavní základ je obsažen v čl. 105 ve spojení s čl. 79 odst. 3 Ústavy a jež je podle § 102 odst. 2 písm. d) zákona o obcích

svěřen její radě; není-li však rada zřízena, jako tomu je v případě účastníka řízení, vydává je zastupitelstvo obce (§ 102 odst. 4 a § 84 odst. 3 zákona o obcích).

14. Napadené nařízení, jehož je přezkoumávaný čl. 3 odst. 1 součástí, bylo přijato zastupitelstvem obce Holubice dne 24. 10. 2019 usnesením č. 7, vyhlášeno bylo vyvěšením na úřední desce dne 30. 10. 2019 a účinnosti nabylo dne 1. 1. 2020. Ústavní soud uzavírá, že napadené nařízení, jehož je přezkoumávaný čl. 3 odst. 1 součástí, bylo vydáno orgánem, jenž k tomu měl pravomoc, a zároveň bylo přijato ústavně konformním způsobem, takže prošlo prvním krokem přezkumu.

V. b) Dodržení mezí zákonného zmocnění při vydání předpisu nebo jeho části

15. Ve druhém kroku Ústavní soud zkoumá, zda byl podzákoný právní předpis vydán v mezích zákonného zmocnění, a nikoliv mimo zákonem stanovenou působnost (*ultra vires*); posuzuje tedy, zda napadený předpis upravuje právní vztahy, pro něž mu otevírá zmocňovací zákon prostor, a zda zároveň nezasahuje do záležitostí, které jsou vyhrazeny zákonu nebo jinému právnímu předpisu.

16. Z judikatury Ústavního soudu vyplývají kritéria, jimiž jsou obce při vydávání nařízení v přenesené působnosti vázány. Nařízení mohou obce vydávat vždy jen na základě a v mezích konkrétního zákona, za předpokladu jeho výslovného zmocnění. Obec tedy při vydávání nařízení postupuje *secundum et intra legem*. Nařízení musí být obecné a musí upravovat právní poměry neurčité množiny adresátů, nemůže zasahovat do věcí vymezených zákonem a jiným právním předpisem a musí obsahově vystihnout pro právní úpravu otevřený prostor, který odpovídá rámci vymezenému zmocňujícím zákonem a jeho intenci [srov. nálezn. sp. zn. Pl. ÚS 6/15 ze dne 11. 8. 2015 (N 137/78 SbNU 141; 238/2015 Sb.), bod 27 a tam citovanou judikaturu]. Nedostatek některé z odpovídajících podmínek představuje vadu nařízení, jež má povahu vybočení (v širším smyslu) ze zákonného zmocnění, které je ústavněprávně relevantní [viz čl. 2 odst. 3, čl. 79 odst. 3 a čl. 105 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“)], a nevyhnutelně vede k derogaci předpisu nebo jeho jednotlivých ustanovení (srov. nálezn. sp. zn. Pl. ÚS 27/06, bod 17).

17. Ústavní soud ještě nerozhodoval o ústavní konformitě tržního řádu nebo jeho části poté, co bylo zákonem č. 289/2017 Sb. novelizováno celé znění § 18 živnostenského zákona, a proto nejprve musel zvážit aplikovatelnost své dosavadní judikatury. Na rozdíl od právní úpravy účinné do 29. 9. 2017 citované ustanovení výslovně stanoví, které náležitosti tržního řádu – rozhodne-li se obec jej vydat – jsou obligatorní (§ 18 odst. 1, věta druhá, živnostenského zákona) a které fakultativní (§ 18 odst. 2 až 4 živnostenského zákona). Novelizované znění § 18 živnostenského zákona tedy především odstranilo výkladové pochybnosti [srov. nálezn. sp. zn. Pl. ÚS 29/15 ze dne 31. 5. 2016 (N 94/81 SbNU 537; 233/2016 Sb.), část VII. a)]; z věcného hlediska však zásadních změn nedoznalo. Dříve vyslovené závěry Ústavního soudu týkající se požadavků na tržní řád nebo jeho část jsou tudíž uplatnitelné i v nyní posuzované věci.

18. Navrhovatel argumentačně brojí pouze proti čl. 3 odst. 1 napadeného nařízení, podle něhož „[p]očet prodejních míst a jejich výměru stanoví Obecní úřad Holubice a vhodným způsobem o tom informuje prodejce a poskytovatele služeb (dále jen prodejci)“. Námitky navrhovatele spočívají právě v tom, že v případě tohoto ustanovení obec Holubice překročila zákonem předvídané meze zmocnění.

19. Článek 3 odst. 1 napadeného nařízení upravuje počet prodejních míst a jejich výměru. Obec Holubice podle § 18 odst. 2 živnostenského zákona vymezila v tržním řádu kapacitu tržišť (ve smyslu jeho definice podle § 18 odst. 1 živnostenského zákona), přestože tak činit nemusela. Rozhodla-li se však obec Holubice kapacitu tržišť upravit, musela tak učinit v souladu s požadavky kladenými na tržní řád v § 18 živnostenského zákona, dalšími předpisy i judikaturou Ústavního soudu.

20. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 29/15 Ústavní soud konstatoval, že obci je ponechán prostor nejen pro uvážení, zda vůbec tržní řád jako nástroj regulace prodeje mimo provozovnu využije, ale rovněž v jaké míře jej využije; v poměrech tamější věci Ústavní soud uzavřel, že tržní řád kapacitu tržišť vymezovat nemusí vůbec, a proto nemůže v tomto ohledu jít o porušení zákonného zmocnění k jeho vydání, je-li kapacita tržišť stanovena obecně, příp. může-li být v různých (individuálních) případech odlišná (body 37, 38 a 40 odůvodnění citovaného nálezu). V nyní posuzované věci obec Holubice tímto (ústavně souladným) způsobem kapacitu tržišť nestanovila.

21. Ústavní soud dospěl k závěru, že článek 3 odst. 1 napadeného nařízení neobstojí, neboť vybočuje ze zmocnění podle § 18 odst. 1 a 2 živnostenského zákona. Předmětný článek upravuje, že konkrétní počet prodejních míst a jejich výměru stanoví Obecní úřad Holubice. Zakotvení tohoto zmocnění k určení počtu míst k nabízení a prodeji zboží a služeb do napadeného nařízení je v rozporu s § 11 odst. 1 a § 61 odst. 2 písm. a) zákona o obcích (jimiž jsou výše nastíněné ústavní principy artikulovány na zákonné úrovni – viz nálezy sp. zn. Pl. ÚS 24/20, bod 18).

22. Zakotvení pověření ke stanovení kapacity tržišť je nezákonné proto, že k němu zastupitelstvo obce není zmocněno živnostenským zákonem ani zákonem jiným; nařízení obce mohou být, jak bylo výše uvedeno, vydávána pouze na základě zákona a v jeho mezích. Ustanovení § 18 odst. 2 písm. a) živnostenského zákona svěřuje obci pravomoc vymezit kapacitu tržišť pouze v nařízení, jímž se vydává tržní řád (§ 18 odst. 1, věta první, živnostenského zákona). Kapacitu tržišť tedy obec musí vymezit přímo v tržním řádu a nemůže se odkazovat na následnou (budoucí) úpravu nacházející se mimo něj, neboť to žádný zákon neumožňuje (srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 27/06, bod 25). Není tudíž přípustné, aby zastupitelstvo obce nařízením delegovalo pravomoc ke stanovení kapacity tržišť na sebe či jiný orgán, v tomto případě obecní úřad [srov. *mutatis mutandis* nálezy sp. zn. Pl. ÚS 6/15, bod 31].

23. Nad rámec právě uvedeného Ústavní soud dodává, že čl. 3 odst. 1 napadeného nařízení by byl nezákonný i z toho důvodu, že obecní úřad, který byl zastupitelstvem obce ke stanovení kapacity tržišť zmocněn, vykonává přenesenou působnost pouze podle § 61 odst. 1 písm. a) zákona o obcích s výjimkou věcí, jež patří do působnosti jiného orgánu obce [§ 109 odst. 3 písm. b) zákona o obcích]. K vydání tržního řádu je v případě obce Holubice – při absenci rady – zmocněno (pouze) zastupitelstvo (§ 84 odst. 3 zákona o obcích). Přeneslo-li zastupitelstvo obce pravomoc vymezit kapacitu tržišť na obecní úřad, který k rozhodování v přenesené působnosti v tomto rozsahu není oprávněn, vybočilo tím ze zákonných mezí [srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 1/01 ze dne 11. 7. 2001 (N 110/23 SbNU 79; 270/2001 Sb.), část IV *in fine*; nálezy sp. zn. Pl. ÚS 27/06, bod 27; nebo nálezy sp. zn. Pl. ÚS 6/15, bod 32].

24. Ustanovení čl. 3 odst. 1 napadeného nařízení je proto v rozporu se zákonným zmocněním podle § 18 živnostenského zákona, § 11 odst. 1 a § 61 odst. 2 písm. a) zákona o obcích a obecnými požadavky kladenými na normotvorbu, vyplývajícími z čl. 2 odst. 3, čl. 79 odst. 3 a čl. 105 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny, a tudíž neprošlo již druhým krokem přezkumu.

V. c) Věcný soulad předpisu nebo jeho částí s ústavním pořádkem a zákony

25. Vzhledem k tomu, že důvod derogace čl. 3 odst. 1 napadeného nařízení je dán již na základě druhého kroku přezkumu [viz část V. b) tohoto nálezu], neposuzoval jej Ústavní soud dále z hlediska jeho obsahu.

VI. Závěr

26. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Ústavní soud k závěru, že napadené nařízení obce Holubice je ve svém čl. 3 odst. 1 v rozporu s čl. 105 ve spojení s čl. 79 odst. 3 Ústavy, s čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny, s § 18 živnostenského zákona a § 11 odst. 1 a § 61 odst. 2 písm. a) zákona o obcích, a proto návrhu v tomto rozsahu vyhověl a toto ustanovení napadeného nařízení podle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu zrušil.

27. Ve zbylém rozsahu Ústavní soud návrh odmítl podle § 43 odst. 2 písm. a) a b) zákona o Ústavním soudu jako zjevně neopodstatněný.

28. Ústavní soud vzal v úvahu vyjádření starosty obce Holubice, z něhož vyplývá, že si je vad napadeného nařízení vědom, neshledal však důvod vyčkávat se svým rozhodnutím na neurčitou dobu, než bude tržní řád uveden do souladu se zákonem a ústavním pořádkem (srov. § 68 odst. 1 zákona o Ústavním soudu). Mimoto účinnost napadeného nařízení jako celku byla krajským úřadem pozastavena, a proto jeho (alespoň přechodná) využitelnost pro obec Holubice ani nepřichází v úvahu. Rozhodnutí krajského úřadu o pozastavení účinnosti nařízení obce pozbývá platnosti dnem, kdy rozhodnutí Ústavního soudu nabude právní moci (§ 125 odst. 3, věta druhá, zákona o obcích), a napadené nařízení tudíž bude v nezrušené části znovu vyvolávat příslušné právní účinky. Nic pak nebude bránit obci Holubice vydat v návaznosti na tento nález tržní řád nový.

29. V této souvislosti je třeba dodat, že není namístě postup krajského úřadu, jenž sistoval celé napadené nařízení, a jako celek je jeho ředitel také navrhl ke zrušení Ústavnímu soudu, přestože argumentačně brojí pouze proti jeho čl. 3 odst. 1. V souladu s čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy a § 64 odst. 2 písm. i) zákona o Ústavním soudu přitom lze navrhnout zrušení (pouze) jednotlivých ustanovení právního předpisu. Není účelné pozastavovat účinnost celého nařízení a navrhopvat jeho zrušení, je-li fakticky namítána nezákonnost či protiústavnost jednotlivého ustanovení, neboť ve zbývajících částí může dané nařízení (stejně jako v nyní posuzované věci) mít pro obec svůj význam.

Poučení: Proti rozhodnutí Ústavního soudu se nelze odvolat.

V Brně dne 6. září 2023

Josef Baxa
předseda Ústavního soudu